NN 140/2020 (16.12.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-32/20-5 od 7. rujna 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice A. N., M. zastupana po punomoćniku N. S., odvjetniku iz P., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., radi oduzimanja dozvole za uporabu radiofrekvencijskog spektra, na sjednici vijeća održanoj 7. rujna 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, klasa: UP/I-344-05/19-01/5344, urbroj: 376-06-1-19-1 od 12. prosinca 2019.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika pod točkom I. izreke tužiteljici se oduzima dozvola za uporabu radiofrekvencijskog spektra na plovilu br. PL-001236/2013 (naziv plovila: SANTA KLARA) te je obvezana prestati s uporabom radijskih frekvencija dodijeljenih dozvolom odmah po primitku odluke. (točka II. izreke).

U tužbi podnesenoj protiv osporene odluke tuženika tužiteljica navodi da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka te pogrešno primijenio materijalno pravo zanemarivši institut zastare potraživanja kao i činjenicu da je tužiteljica sve svoje obveze uredno ispunjavala, a pod time misleći na plaćanje naknade za korištenje i uporabu radiofrekvencijskog spektra. Navodi da je sva plaćanja izvršila sukladno zaprimljenim fakturama, te je u vezi s tim dostavila i odgovarajući dokaz, uplatnice. Ističe i prigovor zastare za dio potraživanja tuženika. Tuženik se uporno poziva na rokove za plaćanje naknade određene u opomenama, međutim nisu dokazali urednost dostave navedenih opomena. Napominje kako dostava nije bila uredna budući navedene opomene nije zaprimila u objektivno izglednom roku za primitak, slijedom čega nije niti mogla znati za iste, a tužiteljica je nakon proteka neutvrđenog vremena zaprimila račune iste podmirila. Smatra da je tuženik tužiteljici dodijelio neprimjeren rok u kojem mora prestati s korištenjem radiofrekvencijskog spektra jer primjereni rok ne može biti odmah danom primitka odluke pogotovo uzevši u obzir mjesto prebivališta tužiteljice. Predlaže da Sud poništi osporenu odluku tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako su navodi tužiteljice kontradiktorni jer navodi da je u cijelosti platila sva dospjela potraživanja nakon što su joj računi uredno dostavljeni, dok potom ističe prigovor zastare za dio potraživanja tuženika obzirom da je protekao zakonski rok u kojem tuženik ima pravo postupati i potraživati naknadu. Osporava da je tužiteljica podmirila sva dospjela potraživanja na osnovu uporabe radiofrekvencijskog spektra jer nije platila godišnju naknadu za uporabu na plovilu za 2018. i 2019. godinu što je vidljivo iz poslovnih knjiga (izvod u privitku: kartica kupca za razdoblje 1.1.2018.-17.3.2020.). Upravo zbog neplaćanja navedene naknade u roku određene računom tužiteljici su dostavljene opomene br. OP19-02937 i OP19-02938. Navodi da je iz povratnice vidljivo da je punomoćnik tužiteljice zaprimio predmetne opomene. Dodatno napominje kako je tužiteljici bila poznata dinamika plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra jer od 2013. raspolaže dodijeljenim radiofrekvencijskim spektrom, pa posljedično i plaća godišnju naknadu za korištenje istog. Obračunsko razdoblje naknade je jedna godina računajući od datuma dodjele radiofrekvencijskog spektra. Kako je tužiteljici bilo poznato kada joj je spektar dodijeljen to joj je moralo biti poznato i razdoblje, odnosno trenutak naplate godišnje naknade, a tužiteljica kao nositelj dozvole od 2013. je bila u obvezi podmirivati godišnju naknadu, za što je dobivala račune tuženika koje je tijekom godina i podmirivala. Neosnovan je prigovor da je rok za prestanak uporabe radiofrekvencijskog spektra neprimjeren. Primarno nije jasno iz kojeg bi razloga mjesto prebivališta tužiteljice bilo odlučno za određivanje primjerenosti roka jer ta činjenica nije niti u kakvoj vezi s dodjelom niti uporabom radiofrekvencijskog spektra, pa stoga nije jasno zašto bi bila i s oduzimanjem. Tuženik isključivo